

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky – Disciplinárny súd, odvolací senát v zložení z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Miloslavy Čutkovej, JUDr. Ladislava Mejstrika, JUDr. Mgr. Jozefa Šimona a JUDr. Ladislava Tomčovčika, v disciplinárnej veci vedenej proti sudkyňi Okresného súdu B

Mgr. A B vedenej v odvolacom konaní pod sp. zn. 1 Dso 2/2010, v konaní o vylúčení z vykonávania úkonov disciplinárneho konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. augusta 2010 takto

r o z h o d o l :

Sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – Disciplinárneho súdu Slovenskej republiky, predseda odvolacieho disciplinárneho senátu 1 Dso JUDr. M nie je vylúčený z vykonávania úkonov disciplinárneho konania vedeného pod sp. zn. 1 Dso 2/2010.

O d ô v o d n e n i e

V odvolacom konaní v disciplinárnej veci sudkyne Mgr. A B (ďalej len sudkyňa), vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky – Disciplinárnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1 Dso 2/2010, predseda senátu JUDr. M P dňa 25. mája 2010 predložil námietku zaujatosti predsedu odvolacieho disciplinárneho senátu 1 Dso. Námietku zaujatosti odôvodnil tým, že na podklade § 31 Tr. por., s poukazom na § 121 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o sudcoch a prísediacich) namieta svoju zaujatosť vo veci vedenej na odvolacom disciplinárnom súde Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len Najvyšší súd) pod sp. zn. 1 Dso 2/2010. Dôvodom námietky je skutočnosť, že vo veci 4 To 9/2009 odvolací senát Najvyššieho súdu, ktorého je predsedom, bude rozhodovať o odvolaniach obžalovaných Mgr. Ing. Mgr. I ; JUDr. M K Ing. M M Ing. V M , Ing. JUDr. M

K [redacted], Mgr. Ing. P. Š. [redacted] a krajského prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2009, sp. zn. 4 T 7/2002. Odvolaním napadnutý citovaný rozsudok krajského súdu sa týka aj konania obžalovaného Mgr. Ing. P. Š., ktorý bol v bode 3/ napadnutého rozsudku uznaný za vinného z trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spáchať v súvislosti s prevodom akcií spoločnosti T. [redacted], a.s. B. [redacted], o. i. aj na spoločnosť T. [redacted] spol. s r.o. V [redacted] n. T. [redacted] o návrhu ktorej na zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti Tr. [redacted], a. s. B. [redacted] disciplinárne stíhaná sudkyňa rozhodla (rozhodnutím z 30. marca 2009, sp. zn. 36CbR/14/2008-204). Podľa § 150 ods. 2 Zákona o sudcoch a prísediacich na disciplinárne konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu (Trestného poriadku), ak tento zákon neustanovuje inak, alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné. Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Podľa čl. 6 (práva na spravodlivé súdne konanie) ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho vec bola prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Jedným z prístupov pri posudzovaní nestrannosti súdu je aj objektívna nestrannosť, t. j. či objektívne existuje dostatočná formálna nestrannosť alebo či sú záruky nestrannosti v danej situácii vylúčiť akúkoľvek odôvodnenú pochybnosť o tejto otázke. Pri tomto postupe sa vychádza zo zásady, že spravodlivosť musí byť nielen vykonaná, ale musí byť aj vidieť, že bola vykonaná. Súdny musia byť nestranné v očiach verejnosti, osobitne v očiach osoby, voči ktorej sa konanie vedie, a preto sa sudca musí vzdať rozhodovania vo veci, ak vo vzťahu k nemu existuje „logický dôvod na vznik pochybností o jeho nestrannosti“. Skutočnosť, že je predsedom odvolacieho trestného senátu, ktorý bude rozhodovať v predmetnej veci, môže z objektívneho hľadiska vyvolať pochybnosti o jeho nestrannosti (či už v kladnom alebo negatívnom zmysle) ako predsedu odvolacieho disciplinárneho senátu pri prejednaní a rozhodnutí disciplinárnej veci sudkyne Mgr. A. [redacted] B. [redacted], a preto žiada, aby bol z jej prejednania a rozhodnutia vylúčený.

Na výzvu predsedu senátu z 2. júna 2010 sudca JUDr. M. [redacted] P. [redacted] doplnil svoju námietku zaujatosti predložením kópií častí písomností žiadaných vo výzve. Predložil kópiu rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 4T/7/2002-2019 z 30. júna 2009, kópiu predkladacej správy, kópiu rozvrhu práce na rok 2010 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Podľa § 121 ods. 2, veta prvá zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, o zaujatosti rozhodne iný disciplinárny senát rovnakého stupňa.

Podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, na disciplinárne konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu, ak tento zákon neustanovuje inak, alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné. Osobitným predpisom je v danom prípade Trestný poriadok (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencovi alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Konajúci senát zistil, že rozhodnutím disciplinárneho súdu prvého stupňa, sp. zn. 2 Ds 5/2009 z 24. februára 2010 bola sudkyňa Mgr. A B uznaná vinnou z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že:

ako zákonná sudkyňa vo veci Okresného súdu B , sp. zn. 36CbR/14/2008 navrhovateľa T. ; spol. s r.o. V n T , o poverenie zvolať mimoriadne valné zhromaždenie obchodnej spoločnosti T , a.s. B. , si vôbec nezistovala aktuálny skutkový stav, nevyžiadala si aktuálny doklad z Centrálného depozitára cenných papierov Slovenskej republiky, a.s., z ktorého bolo absolútne zrejmé, že akcie emitované T , a.s. sú v súčasnosti výlučne vo vlastníctve Slovenskej republiky, navyše nebolo možné (v čase 9. októbra 1998, keď tieto mal nadobudnúť navrhovateľ T. , spol. s r.o. V n T v exekučnom konaní) prevádzať tieto akcie na inú osobu žiadnym spôsobom, a to ani núteným výkonom práv – exekúciou a celé to urobila v konaní.

Z rozsudku Krajského súdu v Ž , č. k. 4T/7/2002-2019 z 30. júna 2009 vyplýva,

